

РЕШЕНИЕ

№ 163

гр. София, 09.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.12.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12431** по описа за **2019** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 208 - 228 от АПК](#) във връзка с [чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН](#)

Образувано е по повод касационна жалба, вх. № 33059 от 01.01.2019 г. по описа на Административен съд - София град и вх. № 106640 от 29.10.2019 г. по описа на Софийски районен съд, подадена от ЗД [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано заедно от изпълнителните директори С. П. и К. К., с адрес за призоваване [населено място], [улица], чрез адв. М. Г., срещу [решение, постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 23-ти състав, по НАХД № 21568/2018 г.](#), с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-1025 от 16.11.2018 г., издадено от зам. председател на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление "Застрахователен надзор", с което на основание [чл. 83](#), [чл. 53](#) и [чл. 27 от ЗАНН](#) и [чл. 16, ал. 1, т. 19 от ЗКФН](#), във връзка с [чл. 647, ал. 2](#) и [чл. 644, ал. 2](#), предл.2 във връзка с, ал. 1, т. 2 във връзка с [§ 1, т. 51 от ДР от Кодекса за застраховането](#), на касатора е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2 500 лв. за нарушение на [чл. 108, ал. 1 от КЗ](#).

С касационната жалба се релевират доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, поради неправилно тълкуване на материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. Посочено е, че неправилно с НП е наложено наказание, извършено в условия на "повторност", като в АУАН не се съдържа пълно

описание на фактите и обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Сочи се също и че процесното НП не съответства на фактическата обстановка, описана в АУАН. Твърди се, че квалификацията на нарушението е неправилна и неправилно е определена датата на извършване на нарушението. Твърди също, че извършеното административно нарушение се явява маловажно по смисъла на [чл. 28 от ЗАНН](#). Наложено наказание не съответства на целите на административното наказание, посочени в [чл. 12 от ЗАНН](#). Изразено е искане да бъде постановено решение, с което да се отмени оспореният съдебен акт и да постанови ново решение, с което да се отмени НП. В хода на настоящето производство касаторът редовно призован, не се представлява.

Ответникът - Комисия за финансов надзор, редовно призован, се представлява от юрк. В., който оспорва касационната жалбата и предлага да се остави в сила въззивното решение. Представя писмени бележки.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата и моли за потвърждаване на решението.

Административен съд София - град, 18 - ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по [чл. 218, ал. 2 от АПК](#), намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Във връзка с постъпила в КФН жалба с вх. № 91 - 02 - 928 от 04.07.2018 г. от Ц. А. Ф. от [населено място] срещу ЗД [фирма] относно липсата на произнасяне по повод щета, заведена въз основа на договор за застраховка "Гражданска отговорност" и по повод настъпило застрахователно събитие, при което било увредено МПС с рег. [рег.номер на МПС], за което на 20.03.2018 г. била заведена щета с № [ЕГН]. Всички необходими документи били представени от Ц. А. Ф. на застрахователя, като след 21.03.2018 г. не са изисквани от него никакви книжа, които да имат отношение към произнасянето на застрахователното дружество. ЗД [фирма] не се е произнесло в 15-дневния законов срок, регламентиран в [чл. 108, ал. 1 от КЗ](#), в който е трябвало да бъде определен размерът на отпуснатото обезщетение или мотивирано да откаже плащане. Застрахователното обезщетение в размер на 944, 29 лв. е изплатено в цялост на 17.07.2018 г. За констатираното нарушение св. В. Ш. съставила АУАН № Р-06-942 от 15.08.2018 г.

Въз основа на акта е издадено атакуваното НП № Р-10-1025 от 16.11.2018 г., издадено от зам. председателя на Комисията по финансов надзор, ръководещ управление "Застрахователен надзор", с което на ЗД [фирма] е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 2 500 лева за нарушение на [чл. 108, ал. 1 от КЗ](#).

Въз основа на така събраните доказателства, СРС е направил извод, че НП е издадено от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия. Приел е, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на [чл. 42](#) и [чл. 57 ЗАНН](#). По същество на спора въззивният съд е изложил съображения, че административнонаказателната отговорност на дружеството е ангажирана правилно и че определената санкция е в законоустановения размер. Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 - дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост е установил фактичката обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са мотивите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени от компетентен орган. АУАН съдържа всички изискуеми съгласно [чл. 42 от ЗАНН](#) реквизити: посочени са фактичките обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. В съответствие с изискването на [чл. 42, т. 5 от ЗАНН](#) изчерпателно и прецизно е посочена законовата разпоредба, която е нарушена. Въз основа на доказателствения материал по делото се установява, че издаденото въз основа на цитирания АУАН наказателно постановление отговаря на изискванията на [чл. 52-58 от ЗАНН](#). АУАН и НП са съставени в сроковете по [чл. 34, ал. 1 и, ал. 3 от ЗАНН](#). Именно от датата на представяне на всички относими към процесния случай доказателства, а именно от 31.07.2018г. тече срокът по [чл. 34 ЗАНН](#) за съставянето на АУАН, следователно АУАН, издаден на 15.08.2018г. е в законоустановения срок.

В конкретния казус предвиденият в разпоредбата на [чл. 108, ал. 1 от КЗ](#) 15-дневен срок, в рамките на който застрахователят е трябвало да определи и изплати размера на обезщетението или да откаже плащането, е започнал да тече в този момент и съответно е изтекъл на 13.04.2018 г., а нарушението следва да се счита за извършено на 14.04.2018 г. В случая актът е съставен в тримесечния срок по [чл. 34, ал. 1 от ЗАНН](#) от получаването в КФН изискана информация от касатора, а НП - в шестмесечния срок по [чл. 34, ал. 3 от ЗАНН](#), т.е. в съответствие с материалния закон и процесуалните правила. Напълно правилни са изводите на районния съдия, че касаторът е осъществил състава на нарушението по [чл. 108, ал. 1 от КЗ](#), като не се е произнесъл в 15-дневния срок от датата, на която застрахованото лице е завело уведомление за щетата и е представило всички изискуеми документи. След като в законовия срок не е последвало произнасяне по някой от изрично посочените начини, вкл. чрез мотивиран отказ, застрахователят е нарушил законовия текст. В случая е установено по безспорен начин неизпълнение на задължението за произнасяне по претенцията за обезщетение на щети. Административното нарушение е формално и осъществено чрез бездействие - със самото непроизнасяне в срока по [чл. 108, ал. 1 от КЗ](#). Касационната инстанция приема, че районният съдия е изпълнил задължението си по [чл. 13, ал. 1 от НПК](#) за разкриване на обективната истина като служебно е предприел действия по събиране на доказателства чрез разпит на актосъставителя. При правилна преценка на събрания по делото доказателствен материал районният съдия е направил правилен извод за осъществяване от касатора на състава на нарушението по [чл. 108, ал. 1 от КЗ](#). Не е допуснато твърдяното в касационната жалба оплакване по [чл. 348, ал. 1, т. 1 вр., ал. 2 от НПК](#) - неправилно приложение на материалния закон.

В случая се касае за неизплащане на застрахователна премия по договор за застраховка "Гражданска отговорност", административно наказващият орган правилно е приложил нормата на [чл. 108 от КЗ](#), тъй като систематичното й място е в Глава девета "ОРГАНИЗАЦИЯ НА ДЕЙНОСТТА ПО УРЕЖДАНЕ НА ЗАСТРАХОВАТЕЛНИ ПРЕТЕНЦИИ", която се отнася да всички видове застраховки. Неоснователни са инвокираните доводи, че неправилно е наложена санкция за нарушение, извършени при условията на повторност.

Към административната преписка са приложени доказателства за това, че дружеството е било санкционирано с влязло в сила НП № Р - 10 - 188 от 28.03.2017 г. (влязло в сила на 13.10.2017 г.) за нарушение на [чл. 108, ал. 1 от КЗ](#), което е еднакво по вид и съдържание с това по [чл. 108, ал. 1 от КЗ](#). По силата на [§ 1, т. 51 от ДР на КЗ](#), "повторно нарушение" е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение. При повторно нарушение е предвидено административно наказание за юридически лица от 2 000 до 40 000 лева., с което административно наказващият орган се е съобразил и е наложил на дружеството имуществена санкция в размер на 2 500 лв. - над минимума, предвиден в закона, с оглед срока на закъснението от три месеца.

Съдът приема, че извършеното от касатора административно нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на [чл. 28 от ЗАНН](#) - такъв, при който извършеното административно нарушение с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид. За това санкционираното юридическо лице не следва да бъде освободено от административно - наказателна отговорност. В конкретния случай извършеното деяние е застрашило обществените отношения, предмет на защита, с достатъчна интензивност, за да се приеме, че същото е административно нарушение. Наказанието е наложено в условията на повторност, каквито доказателства безспорно са налице по делото.

Противно на твърдяното в касационната жалба, решаващият състав на СРС е анализирал с необходимата прецизност събраните в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства, при което по категоричен и несъмнен начин е установил фактите по делото, въз основа на които е стигнал до верни правни изводи. Следователно не са налице допуснати съществени процесуални нарушения, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

По гореизложените съображения и на основание [чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК](#), във вр. с [чл. 63, ал. 1 ЗАНН](#), Административен съд - София град, 18-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА [решение от 13.05.2019 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 23-ти състав по НАХД № 21568/2018 г.](#) Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.

